

съсъднѣтѣ Франції. Тамъ владѣше (1643—1715) притѣснителныи тѣ Людовикъ XIV, кой-то не искалъ да припознава никоij волj освѣнье своj-тѣ, по коj-то причинѣ въ 1682 год. той ся и въспротиви на Папа-та и настояваще за свободнѣтѣ на Галликанскѣтѣ църкви. Но построго той постѣжи противъ Гугеноты-тѣ. Най-първо той прѣльсти, къмъ отричаніе на вѣрj-тѣ, тогава въ 1685 годинѣ, той тѣржественно уничтожи Нантскій Едиктъ, кой-то усигоряваше на Протестанты-тѣ свобода на вѣрj-тѣ имъ, и веднъжъ съсиша 1600 църковны здани. Една армія отъ немилостиивы войскары ся обходихъ съ Реформаты-тѣ съ най-грубо своеволіе. Мужіе и жены ся закачахъ живи на крюкови въ пушящи комины, на други истъргахъ всичкы-тѣ косми; съ разжежени клещи уловени за носа гы водяхъ изъ улицы-тѣ; принуждавахъ гы съ босы крака да стоять върху разгорѣлы вѣглища; съ коніе гы раскъжсвахъ на парчета, или гы приковавахъ на дървета и гы оставяхъ закачены до гдѣ-то умрѣхъ. Това ся наречаше Драгонади или обрѣщеніе-то чрѣзъ Драконы-тѣ.

Всичкы-тѣ жестокости съ кои-то ся гоняхъ Валдейци-тѣ, тѣ подновихъ, и онези кои-то съ голѣмѣ опасность избѣгнажъ отъ Франції, можахъ да ся наречать-счастливи.

Тѣ намѣрихъ въ Англії, Голландії, Пруссії и други земли радостно пріемваніе. Но кои-то останахъ въ Франції или кои-то ся уловихъ на